A. D. 1911. Nrus VI.

CURRENDA

Nrus 2493.

Visitatio canonica Decanatus Tuchoviensis.

1. Die 20. Maii a. c. horis pomeridianis ad Piotrkowice veniemus ibique sacris functi officiis eadem die horis vespertinis ad Tuchów discedemus.
2. Diebus 21. et 22. Maii in Tuchów,
3. Diebus 23. et 24. Maii in Gromnik,
4. Die 25. Maii in Siemiechów,
5. Die 26. Maii in Brzozowa,
6. Diebus 27. et 28. Maii in Ryglice,
7. Die 29. Maii in Zalasowa,
8. Die 30. Maii in Szynwałd,
9. Diebus 31. Maii et 1. Junii in Pleśna.

Durante visitatione omnes P. T. Sacerdotes dioecesani sumant — permittentibus rubricis — quotidie in Missa collectam: *de Spiritu sancto.*

S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS

I.

INSTRUCTIO AD ORDINARIOS CIRCA STATUM LIBERUM AC DENUNCIATIONEM INITI MATRIMONII.

Perlatum haud semel est ad hanc S. Congregationem de disciplina Sacramentorum, in quibusdam regionibus parochos matrimoniis adsistere, praesertim advenarum, non comprobato rite ac legitime statu libero contrahentium, eiusque rei causa non defuisse, qui alteras nuptias attentare sint ausi.

Haud pauci praeterea Ordinarii conquesti sunt, initorum notitiam connubiorum, quae vi decreti: *Ne temere,* editi a S. C. Concilii die 2. mensis Augusti anno

MDCCCCVII, transmittenda est ad parochum baptismi coniugum, saepe omni fidei testimonio esse destitutam debitisque indiciis carere.

Ad haec incommoda removenda Emi Patres huius S. Congregationis in generali conventu habito in aedibus Vaticanit die 7. mensis Februarii MDCCCCXI. praescribenda censuerunt ea, quae sequuntur:

I. In memoriam redigatur parochorum haud licere ipsis adesse matrimonio, *nisi constito sibi legitime de libero statu contrahentium, servatis de iure servandis:* (Cfr. Decr. *Ne temere*, n. V. § 2); iidemque praesertim moneantur, ne omittant baptismi testimonium a contrahentibus exigere, si hic alia in paroecia fuerit illis collatus.

II. Ut autem, quae n. IX. § 2. memorati Decreti praescripta sunt, rite serventur, celebrati matrimonii denuntiatio, ad baptismi parochum transmittenda, coniugum eorumque parentum nomina et agnomina descripta secumferat, aetatem contrahentium, locum diemque nuptiarum, testium, qui interfuerunt nomina et agnomina, habeatque parochi subscriptum nomen cum adiecto parochiali sigillo. Inscriptio autem accurata indicet paroeciam, dioecesim, oppidum seu locum baptismi coniugum, et ea quae ad scripta per publicos portitores tuto transmittenda pertinent.

III. Si forte accidat ut, adhibitis etiam cautelis, de quibus n. I., baptismi parochus in recipienda denuntiatione matrimonii comperiat alterutrum contrahentium aliis nuptiis iam esse alligatum, rem quantocius significabit parocho attentati matrimonii.

IV. Ordinarii sedulo advigilent, ut haec praescripta religiose serventur, et transgressores, si quos inverint, curent ad officium revocare, adhibitis etiam, ubi sit opus, canonicis poenis.

Ex Aedibus eiusdem S. C. die 6. Martii 1911.

D. CARD. FERRATA, *Praefectus.*

(L. S.) Ph. Giustini, *Secretarius.*

II.

VENETIARUM

PROBATIONIS MATRIMONII.

Emus Patriarcha Venetiarum S. C. de disciplina Sacramentorum sequens proposuit

DUBIUM.

An et quibus in casibus quibusque sub conditionibus admitti valeat tamquam sufficiens probatio initi matrimonii simplex affirmatio eorum, qui ex America aliisve dissitis regionibus adveniunt, quotiescumque documentum vel alia legitima probatio celebrationis matrimonii aut omnino haberi nequeat, aut nonnisi admodum difficulter et post longum tempus, cum interea rerum adiuncta moram inquisitionis non patiantur.

Cui dubio Emi ac Revmi Patres in plenariis Comitiis habitis die 17. Februarii 1911., re mature perpensa, respondendum censuerunt:

Imprimis curandum diligentissime est, ut factum contracti matrimonii legitimis probationibus ostendatur; quae probationes, licet studiose quaesitae, si haberi nequeant, deferatur partibus iuramentum, quo propriam assertionem confirment; hoc praestito, partes habeantur tamquam legitimo matrimonio coniunctae, earumque proles ut legitima. Excipiendi tamen sunt casus, in quibus ius plenam probationem requirit ex. gr. si agatur de praeiudicio alterius matrimonii vel de ordinibus suscipiendis.

Matrimonium autem per iuramentum ut supra confirmatum inscribatur non quidem in communi matrimoniorum libro, sed in distincto libello ad hoc destinato.

Ex Aedibus eiusdem S. C. die 6. Martii 1911.

D. CARD. FERRATA, *Praefectus.*

(*L. S.*) Ph. Giustini, *Secretarius.*

S. CONGREGATIO S. OFFICII.

DE MATRIMONIIS EORUM, QUI A GENITORIBUS ACATHOLICIS VEL INFIDELIBUS NATI, SED IN ECCLESIA CATHOLICA BAPTISATI, AB INFANTILI AETATE IN HAERESI VEL INFIDELITATE AUT SINE ULLA RELIGIONE ADOLEVERUNT.

DECRETUM.

Cum decreti „*Ne temere*“ per Sacram Congregationem Concilii die 2. Augusti 1907 editi articulo XI. § I. expresse edicatur novis circa formam sponsalium et matrimonii statutis legibus *teneri omnes in Catholica Ecclesia baptisatos et ad eam ex haeresi aut schismate conversos (licet sive hi sive illi ab eadem postea defecerint), quoties inter se sponsalia vel matrimonium ineant;* quaesitum est: Quid dicendum de matrimoniis eorum, qui a genitoribus acatholicis vel infidelibus nati, sed in Ecclesia Catholica baptisati, postea, ab infantili aetate, in haeresi seu infidelitate vel sine ulla religione adoleverunt, quoties cum parte acatholica vel infideli contraxerint?

Re in plenario conventu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii habito feria VI. die 15. labentis mensis mature perpensa, Emi ac Rmi DD. Cardinales Inquisitores Generales respondendum decreverunt: *Recurrendum esse in singulis casibus.*

Die vero sequenti SSmus D. N. D. Pius divina providentia PP. X. in solita audientia R. P. D. Adsessori huius eiusdem Supremae Sacrae Congregationis impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobare et confirmare dignatus est.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 31. Martii 1911.

(*L. S.*) Aloisius Castellano, *S. R. et U. I. Notarius.*

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS.

I.

ROMANA.

DE COMPETENTIA IN ECCLESIASTICIS LEGIBUS INTERPRETANDIS.

Sacrae Congregationi Consistoriali ea, quae sequuntur, dubia proposita sunt solvenda:

1. an, post ordinationem Romanae Curiae a Pio PP. X. statutam, Sacrae Congregationi Concilii adhuc competat exclusiva facultas authentice interpretandi omnia Concilii Tridentini decreta, quae ad morum reformationem, disciplinam aliaque huiusmodi pertinent, Summo Pontifice consulto?

2. an facultas authentice interpretandi Concilii Tridentini decreta aliasque leges ecclesiasticas vi Constitutionis *Sapienti Consilio* sit singulis Sacris Congregationibus commissa secundum propriam cuiusque competentiam, salva Romani Pontificis approbatione?

3. an eadem potestas competat sacris tribunalibus Romanae Rotae et Signaturae Apostolicae?

4. an iisdem sacris tribunalibus competat saltem facultas decreta Concilii Tridentini aliasque leges ecclesiasticas interpretandi iuridice in casibus particularibus, ita nempe ut ius faciant inter partes in causa?

Emi Patres huius Sacrae Congregationis in generali coetu die 9. Februarii 1911. habito, omnibus mature perpensis, respondendum censuerunt:

Ad I. et III. *negative;* ad II. et IV. *affirmative.*

In sequenti vero die, quum hae dubiorum resolutiones SSmo D. N. Pio PP. X. ab infrascripto Cardinali Secretario relatae sint, Sanctitas Sua eas ratas habuit et confirmavit.

Datum Romae ex Aedibus eiusdem Sacrae Congregationis, die 11. Februarii anno 1911.

C. CARD. DE LAI, *Secretarius.*

(L. S.) Scipio Tecchi, *Adsessor.*

II.

DE DECRETO „MAXIMA CURA“.

1.

In generali conventu Sacrae Congregationis Consistorialis habito die 23. Februarii 1911., proposito dubio: An vigeat in Anglia novissimum de amotione administrativa ab officio et beneficio curato Decretum „*Maxima Cura*“? — Emi PP. requisito Consultorum voto aliisque perpensis, respondendum censuerunt: „*Affirmative*“.

Facta autem relatione SSmo D. N. Pio PP. X. ab infrascripto Cardinali Secretario in audientia diei 24. Februarii 1911., SSmus resolutionem ratam habuit et confirmavit.

Romae, die 28. Februarii 1911.

C. CARD. DE LAI. *Secretarius.*

(*L. S.*) Scipio Tecchi, *Adsessor.*

2.

Ad dubium ab aliquibus propositum: „an decretum „*Maxima Cura*" vigeat pro dioecesibus Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis"? — haec Sacra Consistorialis Congregatio respondit: „*Affirmative*", iuxta resolutionem datam pro dioecesibus Angliae sub die 28. Februarii 1911.

Romae, die 13. Martii 1911.

C. CARD. DE LAI, *Secretarius.*

(*L. S.*) Scipio Tecchi, *Adsessor.*

III.

DE MOTU PROPRIO „SACRORUM ANTISTITUM".

Cum in Motu proprio „*Sacrorum Antistitum*" statutum sit, ut fidei professio cum iureiurando contra Modernistarum errores praestetur a parochis aliisque beneficiatis ante ineundam beneficii possessionem, quaesitum est „utrum adhuc maneat facultas facta a S. Concilio Tridentino, qua provisi de beneficiis quibuscumque fidei professionem emittere possunt intra duos menses a die adeptae possessionis"?

Re autem pertractata penes S. hanc Congregationem, cum Consultoris voto, ab infrascripto Cardinali relatio facta est SSmo D. N. Pio PP. X., qui, omnibus perpensis, proposito dubio mandavit, ut respondeatur: „*Negative*" ac proinde in posterum fidei professionem emittendam esse ante possessionem beneficii.

Datum Romae, ex aedibus S. C. Consistorialis, die 1. Martii 1911.

C. CARD. DE LAI, *Secretarius.*

(*L. S.*) Scipio Tecchi, *Adsessor.*

S. CONGREGATIO RITUUM.

I.

DECRETUM SEU DECLARATIO SUPER EDITIONE VATICANA EIUSQUE REPRODUCTIONE QUOAD LIBROS LITURGICOS GREGORIANOS.

Per decretum diei 11. Augusti 1905 Sacra Rituum Congregatio statuit ac declaravit Editionis Vaticanae libros liturgicos gregorianos respicientis reproductiones adamussim esse conformandas eidem typicae editioni, nihil prorsus addito, dempto

vel mutato. Quod si ex quadam S. Sedis tolerantia et permittente Ordinario, aliquoties praefatis reproductionibus addita fuere quaedam signa, ritmica nuncupata, atque ita ipsae reproductiones in vulgus editae ac venditae, tamen in seligendis atque adhibendis eiusmodi signis pluries conquestum est per ea aliquantum variari ac immutari notulas traditionales vaticanas et ad hos abusus removendos idem Sacrum Consilium evulgandum censuit alterum decretum sub die 14. Februari 1906. Quum tamen non omnes abusus cessaverint et alii recentiores adiecti sint, sive ab titulum adhibitum *Editionis ritmicae,* sive ob interpretationem haud rectam decretorum, necessaria fuit nova declaratio authentica expressa per epistolam Secretarii S. R. C. datam die 2. Maii 1906. Quae epistola typographis facultatem et licentiam rite habentibus reproducendi editionem typicam Vaticanam clare significabat hanc solam editionem ab Apostolica Sede esse approbatam atque praescriptam pro usu cantus gregoriani, una cum subsequentibus editionibus eidem plane conformibus; ceterasque editiones ritmicas nuncupatas ob signa adiuncta, habendas tantum toleratas; atque hoc sensu esse intelligendum decretum latum die 14. Februarii 1906.

Quae quum ita sint, ut removeantur abusus existentes et praecludatur via tum enunciatis tum aliis, quae facile irrepere possent, Sacra eadem Congregatio sequentia decernere atque enucleatius declarare voluit:

I. Editionem Vaticanam de libris liturgicis gregorianis, prouti evulgata fuit Auctoritate Apostolica, cum suis notulis traditionalibus et cum regulis Graduali Romano praefixis, satis superque continere, quae ad rectam cantus liturgici executionem conferunt.

II. Reproductiones eiusdem editionis typicae, quae praeseferunt signa superinducta, ritmica dicta, per abusum vocari editiones ritmicas, atque uti tales haud fuisse approbatas, sed tantum precario toleratas; hanc vero tolerantiam, attentis rerum adiunctis, amplius non admitti, nisi pro solis editionibus iam factis, Gradualis et Officii Defunctorum, ideoque nullatenus extendi sive ad editiones cum notulis gregorianis sive ad transumpta cum eisdem notulis Antiphonarii et aliorum quorumcumque librorum cantum liturgicum continentium, quae ad normam Motus Proprii diei 25. Aprilis 1904 et Decretorum huius S. R. C., tum pro universali Ecclesia, tum pro singulis Dioecesibus vel Congregationibus, adhuc instauranda sunt et evulganda.

III. Rmis Ordinariis locorum ac Superioribus Ordinum seu Congregationum interim licere editiones precario a S. Sede toleratas permittere intra limites propriae iurisdictionis, quin tamen ipsi eas in locis sibi subiectis praecipere, atque usum editionis adprobatae inhibere valeant.

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 25. Ianuarii 1911.

FR. S. CARD. MARTINELLI, *Praefectus.*

(L. S.) † Petrus La Fontaine, Episc. Charystien., *Secretarius.*

II.

RATISBONEN.

DE EDENDIS PROPRIIS CANTUM LITURGICUM CONTINENTIBUS.

Fridericus Pustet, Sanctae Sedis Apostolicae et S. Rituum Congregationis typographus, de consensu Rmi sui Ordinarii Ratisbonensis, humiliter expetivit a Sacra Rituum Congregatione, ut ipsa declarare dignaretur, quis modus servandus sit de expetenda approbatione Propriorum alicuius Dioecesis vel Ordinis ad Graduale vel Antiphonale Romanum Vaticanae editionis et praesertim:

I. Utrum Propria, quae exhibent cantum gregorianum, indigeant approbatione Sacrae Rituum Congregationis pro prima editione?

II. Et quatenus affirmave ad I., utrum etiam pro sequentibus editionibus?

III. Et quatenus negative ad II., utrum praeter licentiam Ordinarii loci, in quo praedicta Propria evulgantur, requiratur insuper licentia Antistitis respectivi Ordinis vel Dioecesis?

IV. Qua approbatione indigeant illa Propria ad Graduale vel Antiphonale Romanum Vaticanae editionis, quae exhibent cantum gregorianum notis modernis transcriptum?

Et Sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, audita Commissionis Liturgicae sententia, una cum voto Praesidis Commissionis de musica et cantu sacro, reque sedulo perpensa ac discussa, ita respondendum censuit:

Ad I. *Affirmative* et singula cuiuslibet Proprii seu novi Officii aut Missae folia, apud quemlibet typographum composita, in triplici exemplari vel singilatim vel simul sumpta ad Sacram Rituum Congregationem pro revisione et definitiva approbatione transmittantur; praehabita quidem licentia illius Ordinarii loci vel Moderatoris supremi Ordinis sive Instituti, in cuius usum paratur editio, quae veluti typica pro futuris editionibus inserviet.

Ad II. *Negative,* dummodo subsequentes editiones cum prima typica editione sive Proprii sive novi Officii aut Missae fideliter concordent; prouti Decretum sacrae Rituum Congregationis sub die 11. Augusti 1905, quod Instructiones circa editionem et approbationem librorum cantum liturgicum gregorianum continentium exhibent, omnino declarat et iubet.

Ad III. Requiritur pro subsequentibus editionibus tam approbatio Ordinarii Dioecesis vel Moderatoris Supremi Ordinis seu Congregationis, in cuius usum ipsae editiones parantur, quam licentia Ordinarii loci, in quo huiusmodi editiones conficiuntur et evulgantur.

Ad IV. Requiritur et sufficit approbatio Ordinarii Dioecesis vel Moderatoris Ordinis sive instituti atque licentia Ordinarii illius loci, ubi tales editiones parantur sive evulgantur, prouti in responsione ad dubium III. superius indicatur.

Declarat autem sacra Rituum Congregatio tum Decretum approbationis a se dandum primae editioni alicuius Proprii sive novi Officii aut Missae cantum gregorianum liturgicum exhibenti cum approbationem Ordinarii Dioecesis aut Moderatoris Supremi Ordinis sive Instituti atque licentiam Ordinarii loci, ut supra, in

scriptis praevie ab editoribus expetendam et obtinendam, omnino debere integre et fideliter in principio vel in fine Proprii vel Officii novi aut Missae publicari.

Atque ita rescripsit, die 24. Februarii 1911.

FR. S. CARD. MARTINELLI, *Praefectus*

(L. S.) Petrus La Fontaine, Episc. Charystien., *Secretarius*

Mutationes inter Venerabilem Clerum.

Nominatus: Rvmus Dnus Kossecki Stephanus, parochus in Szczepanów, Cubicularius intimus Suae Sanctitatis Pii P. X. supra numerum.

Decorati: A. R. D. Olexik Joannes, parochus in Podegrodzie, privil. Roch. et Mant. — A. R. D. Jarzębiński Joannes, parochus in Mystków, usu Exp. can.

Translati: R. Dnus Sępek Joannes, Coop. de Nockowa, ad Jurków; Wyrwa Jacobus, Coop. de Szczucin, ad Ryglice; Mucha Valentinus, Coop. de Ryglice, ad Dębica et Pilch Ludovicus, Coop. de Królówka, ad Szczucin.

Piis ad aram precibus commendantur:

anima p. m. Wilkowicz Josephi, Parochi in Tylmanowa, qui die 23. Aprilis a. c. pie in Domino obdormivit. Societati precum adscriptus.

anima p. m. Olszowiecki Josephi, Cooperatoris in Dębica, qui die 7. Maii a. c. pie in Domino vita functus est. Societati precum adscriptus.

Z KONSYSTORZA BISKUPIEGO.

W Tarnowie, dnia 8. maja 1911.

Ks. Dr. Władysław Mysor
Kanclerz.

† Leon
Biskup

Nakładem Kleru Dyecezalnego. Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie.